

internationale Ledning fra Fredericia til Rusland i sin Helhed vil have erholdt den af det store i vidste Telegrafsestabe ønskede Forbedring (jfr. Anm. til Finanslovforslaget for 1893—94 § 27. II. o. 1.)

Udgifterne til den ommeldte Foranstaltning vil efter vedlagte Overslag udgøre 21,310 Kr.

ad 5. Medens Telefonvæsenet i en stor Del af Europas Stater helt eller delvis er en Statsinstitution, med eller uden Eneret for Staten, er Forholdet paa dette Omraade her i Landet dette, at den største Del af hele Landets Telefonanlæg, saavel saadanne, der kun betjene den enkelte By eller Kommune, som Forbindelsesledningerne mellem forskellige Byer og Egne, ere anlagte af og ejes af private, der drive dem uden nogen som helst Kontrol fra Statens Side. Dette Forhold er i flere Henseender ikke uden Ulemper, og navnlig maa det erkendes, at de private Telefonanlæg hyppig ikke fyldestgøre de Forordninger, som man efter den i de senere Aar stedfundne Udvikling af Telefonvæsenet er berettiget til at stille, idet de private i Reglen ikke paa deres Anlæg have bragt de tekniske Fremskridt til Anvendelse, som Telefonvæsenet i de senere Aar er undergaaet, og som navnlig medføre, at man med Sikkerhed kan telefonere paa store Afstande og igennem ikke altfor lange Kabler, ligesom man er i Stand til at forhindre, at Samtaler igennem en Ledning kunne høres i parallelt løbende Ledninger, og at Telegrafering igennem parallelle Ledninger forstyrres Telefoneringen, hvilke Resultater kun kunne opnaas ved Foranstaltninger, som fordyre Anlægene meget, idet disse maa forsynes med dobbelte Ledninger i Bronze eller Kobber. De fremhævede Mangler føles selvfølgelig mest i Samkvæmmet mellem Landets betydeligere Forretnings-Centret, og man maa derfor anse det for rigtigt, at Staten, ligesom det er sket andetsteds, overtager Anlægget og Driften af Telefonforbindelser mellem Hovedstaden og Landets vigtigste øvrige Byer, saasom Odense, Aarhus, Aalborg m. fl., ligesom det bør forbeholdes Staten at knytte de forskellige ved Sund og Bælter adskilte Landsdele til hverandre ved Telefoner. De omhandlede Anlæg paataendes da ved Overenskomster med Telefonselskaberne satte i Dobbellednings-Forbindelse med de af disse i de vedkommende Byer oprettede Centraltelefonstationer for saaledes at give dem af Selskabernes Abonnenter, der maatte ønske det, Afgang til at benytte Statens Telefonledninger. Som et første Skridt paa denne Vej skal man anbefale Anlægget af en Ledning København—Odense, der, som vedlagte Overslag udfører, formenes at ville kunne udføres for en Sum af 84,480 Kr. Hvad Taksten for Anlæggets Benyttelse angaar, har man tænkt sig at en Betaling af 1 Kr. pr. Samtale paa 3 Minutter vilde være passende.

ad 6. Den for indeværende Aar foreslaaede Telefonforbindelse til Aftø har man ment at burde genoptage i Forbindelse med Forslag om Etablering af en Telefonstation paa Lillesø, hvorom der foreligger Andragende fra denne Øs Beboere. Udgiften andrager ifølge vedlagte Overslag 11,310 Kr.

ad 7 og 8. Som Telegrafvæsenets Andel i Udgifterne til Opførelsen af en Post- og Telegrafbygning i Vejle samt til Odense Katedralskoles Omdannelse til Post- og Telegrafbygning er her optaget respektive 22,800 Kr. og 11,230 Kr. (jfr. denne Paragrafs Konto II. C. 1.).

ad 9. Som for indeværende Finansaar.

Til III. a.—b. Opført med samme Beløb som i Finanslovforslaget for Finansaaret 1893—94.

Til III. c. 1. I de sidste 5 Finansaar er der gennemsnitlig kommet til Udgift paa denne Konto 72,930 Kr. 60 Ø., hvorefter Kontoen er opført med 72,900 Kr. Det samme Beløb er ført til Indtægt som Afdrag paa Lønningsforbud under § 10 I. 6. a.

Til III. c. 2. Det sædvanlige Beløb.